

Р Е Ш Е Н И Е

№9

гр.Перник, 24 януари 2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на осемнадесети януари две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., с участието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 532/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Със Заповед №730/23.11.2010г. Началника на Второ районно управление при ОД на МВР - Перник отказва издаването на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие, изземва притежаваното от жалбоподателя Г.И.С. късо огнестрелно оръжие и боеприпасите към него и разпорежда на основание чл.60 от АПК предварителното изпълнение на заповедта, като ведно с разрешението отнема и оръжието, за което е издадено,

Недоволен от издадената заповед на Началника на Второ РПУ Перник е останал жалбоподателят Г.И.С., поради което оспорва законосъобразността на заповедта. Излага съображения, че за него съществува необходимост от самоохрана, тъй като неведнъж имуществото му е било предмет на престъпни посегателства. Иска отмяна на административния акт, като съдът върне преписката на административния орган с указания да бъде уважено искането му.

Представителят на ответника по жалбата ю.к. Маркова намира, че жалбата е неоснователна и недоказана, и следва да се отхвърли. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Участващият в производството представител на окръжна прокуратура Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Съдът, като съобрази доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Жалбоподателят е подал искане с вх.№ 5802/25.10.20 X)г. до Началника на О2 РУП при ОД на МВР - гр. Перник, с което заявява, че желае да му бъде издадено разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие -пистолет "Чз 5²"> кал. у.б2, като мотивира искането си с обстоятелството, че оръжието му е необходимо за самоохрана. Към искането е приложено и удостоверение от Окръжен съд Перник за вписването в търговския регистър на ЕТ" Г.С. -СИГ-99" със собственик Г. С.. Приложени са от заявителя изискуемите по чл.7б, ал.3 и 4 във вр. чл.61, ал.4 от ЗОБВВПИ документи. Пред Административен съд Перник са представени и други писмени доказателства - разрешение за носене на огнестрелно оръжие от 2001 г., удостоверени за завършен курс за "боравене с огнестрелно оръжие".

Според чл. 76, ал. 3, т.3 ЗОБВВПИ, за да бъде издадено разрешение за носене на огнестрелно оръжие се подава заявление, в което се обосновава основателната

причина за издаването на исканото разрешение. Административният орган е постановил обжалвания отказ при хипотезата на чл. 58, ал. 1, т. ю ЗОБВВПИ, като се е аргументирал с отсъствието на доказателства за наличието на основателна причина , която по несъмнен начин обосновава издаването на исканото разрешение.

Следователно основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели / граждански/ служебни; за самоотбрана, за ловни, спортни или културни нужди/.

В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си , като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. За административния орган не съществува задължение да провежда процедура по установяването на тези релевантни за издаването на административния акт факти. В обжалвания административен акт са изложени съображенията, поради които се отказва издаване на разрешение и те се заключават именно в отсъствието на данни в административната преписка, които да обосновават необходимост за С. от ползването на огнестрелно оръжие.

Освен това няма данни жалбоподателят да изпълнява охранителна дейност, а именно по реда на този закон се осъществява лична охрана на физически лица, охрана на имуществото на физически или юридически лица, охрана на мероприятия, охрана на ценни пратки и товари и самоохрана. Тезата на жалбоподателя, че от дълго време притежава бойно оръжие и професионалната му дейност е била тясно свързана с "опазване на застрашено от посегателства имущество, с които обстоятелства той обосновава основателността на искането си за издаване ново разрешение, не се споделя от съда. Застъпената теза практически би довела до обикновен регистрационен, а не до разрешителен режим, което, като се има предвид характера на контролираните с този закон обществени отношения, очевидно не съответства на целта на закона. Освен това, в тези случаи, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност и разполага със самостоятелна преценка във всеки един случай, а не в условията на обвързана компетентност, за да бъде задължен да се съобразява само с изискуемата документация от формална страна.

Разрешението е поискано за самоохрана , но не са ангажирани доказателства, които да обосноват нуждата от самоохрана при съществуваща и основателна причина от защита на личното здраве или имуществото на жалбоподателя. В случая, жалбоподателят не е посочил никакви мотиви в искането си, подадено на основание чл.уб от ЗОБВВПИ. Действително законът не изисква, конкретна и непосредствена заплаха за посегателство, но изисква да има основателна причина, тоест данни, сочещи възможност за заплаха. Доказателства за застрашаване на личността му или друга необходимост от носене на оръжие за самоохрана не са посочени и обосновани пред административния орган. Предвид това основателна причина от носене на огнестрелно оръжие с такава цел е недоказана. Изявленията на жалбоподателя, че оръжието му е необходимо за опазване на отглеждани от него домашни животни не намира подкрепа в мотивировката на искането до административния оргн и не се доказва такава необходимост пред съда.

В този смисъл настоящият състав на Административен съд Перник намира, че

заповедта е издадена от компетентен орган при спазване материалните и процесуалните нормативни правила, изискваната от закона форма и целта на закона, поради което оспорването ѝ следва да бъде отхвърлено като неоснователно. Представените пред съда доказателства не променят правните изводи, още повече, че и двете представени разрешителни са с изтекъл срок, а удостоверението за завършен курс не е убедителен аргумент да бъде уважено искането на жалбоподателя.

Следва да бъде присъдено заплащането на деловдни разноси на ответника - по жалбата ОД на МВР Перник- юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 лв., съгласно чл.143, ал. 4 АПК.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г.И.С. ***9 против Заповед №730/23.11.2010 г. на Началника на Второ районно управление при ОД на МВР - Перник.

ОСЪЖДА Г.И.С. ***9 да заплати на ОД на МВР Перник сумата 150 лева деловодни разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: /п/